

2) innych inwestycji, które nie mogą być wykonywane w resortowych i branżowych biurach projektów z braku mocy produkcyjnej lub innych uzasadnionych przyczyn.

2. Szczegółowy zakres działania poszczególnych biur projektów ustala prezydium wojewódzkich rad narodowych za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Nadzór nad działalnością wojewódzkich biur projektów sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 4. W wojewódzkich biurach projektów powinni być zatrudnieni:

- 1) projektanci nie zatrudnieni dotychczas w państwowych biurach projektów,
- 2) pracownicy inżynieryjno-techniczni zatrudnieni w innych przedsiębiorstwach i instytucjach (poza istniejącymi państwowymi biurami projektów) za zgodą tych przedsiębiorstw lub instytucji.

§ 5. Pracownicy wojewódzkich biur projektów wynagradzani będą zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 186 z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów (Biuletyn Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 26, poz. 123).

§ 6. Z chwilą powołania wojewódzkich biur projektów zlecenie prac projektowo-kosztorysowych innym jednostkom niż państwowe biura projektów (resortowe, branżowe i wojewódzkie) może być dokonane w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach po stwierdzeniu

niemożności wykonania potrzebnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez:

- 1) właściwe resortowe lub branżowe biuro projektów,
 - 2) istniejące na danym terenie lub w najbliższym województwie wojewódzkie biuro projektów,
- za każdorazową zgodą ministra sprawującego nadzór nad zamawiającym.

§ 7. Minister Gospodarki Komunalnej może czasowo rozszerzyć zakres działalności poszczególnych wojewódzkich biur projektów na obszar województw, w których nie zostały zgodnie z § 1 ust. 1 utworzone wojewódzkie biura projektów.

§ 8. Ministrowie wydadzą zarządzenia polecające podległym inwestorom:

- 1) ograniczenie wykonania prac projektowo-kosztorysowych zleconych innym jednostkom niż państwowe biura projektów do zakresu niezbędnego dla prowadzenia prac budowlano-montażowych w I półroczu 1953 r., o ile nie pociągnie to za sobą dodatkowych kosztów w związku ze zmianą zawartych umów,
- 2) natychmiastowe zlecenie dalszego zakresu prac projektowo-kosztorysowych niezbędnych dla realizacji planu inwestycyjnego w II półroczu 1953 r. wojewódzkim biuram projektów utworzonym zgodnie z postanowieniami niniejszej uchwały.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1340

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 8 sierpnia 1952 r.

w sprawie obniżenia dolnej granicy remontów kapitalnych dla niektórych obiektów majątku trwałego w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej.

W związku z § 13 instrukcji Nr 30 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o ogólnych zasadach planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 179 z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów, zarządza się, co następuje:

§ 1. Do remontów kapitalnych sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i gazowej eksploatowanej przez jednostki gospodarki komunalnej zalicza się roboty, których koszt mieści się w granicach od 10% do 70% wartości rzeczy-

wistej lub szacunkowej ujętego w planie odcinka sieci w stanie nowym. Długość remontowanego odcinka nie może być krótsza od 100 mb.

§ 2. Do remontów kapitalnych budynków wchodzących do planu remontów i innych robót mających na celu poprawę warunków mieszkaniowych zalicza się roboty, których koszt mieści się w granicach od 10% do 70% wartości rzeczywistej lub szacunkowej budynku w stanie nowym.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1953 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

1341

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 20 września 1952 r.

w sprawie ustalenia regulaminu czynności pracowników obsługi kominiarskiej przy czyszczeniu kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych.

Na podstawie § 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz w sprawie określenia władz naczelnych, do których właściwości przechodzą sprawy, należące dotychczas do zakresu działania Ministra Administracji Publicznej (Dz. U. Nr 26,

poz. 233) i w związku z § 10 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 czerwca 1952 r. w sprawie czyszczenia kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych (Dz. U. Nr 36, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin czynności pracowników obsługi kominiarskiej przy czyszczeniu kominów oraz przewodów dymowych i spalinowych w brzmieniu załącznika do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 września 1952 r. (poz. 1341).

REGULAMIN CZYNNOŚCI PRACOWNIKÓW OBSŁUGI KOMINIARSKIEJ PRZY CZYSZCZENIU KOMINÓW ORAZ PRZEWODÓW DYMOWYCH I SPALINOWYCH

1. Pracownikami obsługi kominiarskiej w rozumieniu regulaminu są osoby zatrudnione w spółdzielniach pracy kominiarskiej, posiadających koncesję na wykonywanie rzemiosła kominiarskiego, a w miejscowościach nie objętych jeszcze okręgami kominiarskimi obsługiwanymi przez spółdzielnie — indywidualni koncesjonariusze oraz ich pracownicy.

2. Czyszczenie czynnych kominów oraz przewodów kominowych dymowych i spalinowych w budynkach mieszkalnych, użytkowych i przemysłowych, jak również kanałów łączących paleniska z przewodami kominowymi, polega na wycieraniu, wymiataniu i gracowaniu w okresach:

- 1) przewody od palenisk kuchennych i pieców ogrzewalnych gospodarstwa domowego w miastach co 6 tygodni, w gminach — co 2 miesiące,
- 2) przewody od palenisk kuchni lub kotłów zakładów zbiorowego żywienia, jak: szpitale, stołówki, restauracje, kawiarnie, cukiernie itp. oraz od palenisk o intensywnym paleniu w budynkach zakładów przemysłowych, jak: masarnie, piekarnie, pralnie, łaźnie, suszarnie, wędzarnie, wytwórnie mydła oraz wszelkiego rodzaju warsztaty itp. — co 2 tygodnie,
- 3) przewody od kotłów centralnego ogrzewania oraz kotłów do grzania wody — co 2 miesiące,
- 4) przewody od pieców spalinowych (gazowych) — co 6 miesięcy.

3. - Okresowe czyszczenie czynnych kominów i przewodów kominowych dymowych i spalinowych oraz kanałów łączących paleniska z przewodami kominowymi powinno być dokonane przez pracownika obsługi kominiarskiej na całej długości użytkowej przewodu bądź kanału, nie powodując jednak zatykania ciągów poszczególnych przewodów, przedostawania się sadzy do pomieszczeń, jak również jakichkolwiek szkód mogących mieć wpływ na normalne korzystanie z paleniska.

4. Po przeprowadzeniu okresowego czyszczenia pracownik obsługi kominiarskiej obowiązany jest pozamykać dolne otwory do czyszczenia oraz wybrać z przewodów kominowych i kanałów łączących paleniska z przewodami kominowymi sadzę i złożyć ją do naczynia dostarczonego przez osobę sprawującą zarząd budynku.

5. Po każdym okresowym czyszczeniu kominów i przewodów kominowych dymowych i spalinowych oraz kanałów, łączących paleniska z przewodami kominowymi, pracownik obsługi kominiarskiej dokonuje odpowiedniego wpisu w księdze kontroli kominiarskiej.

6. Osoby sprawujące zarząd budynków mieszkalnych, użytkowych i przemysłowych obowiązane są zaprowadzić księgę kontroli kominiarskiej dla każdego budynku z osobna i udostępnić ją pracownikom obsługi kominiarskiej.

7. Księga kontroli kominiarskiej powinna zawierać na pierwszej stronie następujące dane opisowe:

- 1) położenie nieruchomości (miejscowość, ulica i numer domu),

- 2) rodzaj budynku (murowany, drewniany),
- 3) wysokość budynku (parterowy, jednopiętrowy, dwupiętrowy itd.),

4) ilość przewodów kominowych:

- a) od przewodów kuchennych gospodarstwa domowego,
- b) od palenisk kuchni lub kotłów zakładów zbiorowego żywienia oraz od palenisk o intensywnym paleniu w budynkach zakładów przemysłowych,
- c) od kotłów do grzania wody w budynkach mieszkalnych,
- d) od pieców spalinowych (gazowych),
- e) od pieców ogrzewalnych,
- f) od pieców centralnego ogrzewania.

8. Pierwszą stroną księgi kontroli kominiarskiej wypełnia osoba sprawująca zarząd budynku.

9. Dalsze strony księgi kontroli kominiarskiej powinny zawierać następujące rubryki:

- 1) data (dzień, miesiąc i rok),
- 2) przeczyszczone przewody kominowe (ilość i rodzaj przewodów),
- 3) zatłakany przewód kominowy (określenie przewodu),
- 4) inne uszkodzenia (określenie rodzaju uszkodzeń).

10. Rubryki wymienione w ust. 9 wypełnia pracownik obsługi kominiarskiej i dokonany zapis podpisuje.

11. W przypadkach, gdy pracownik obsługi kominiarskiej stwierdzi przy okresowym czyszczeniu przewodów kominowych:

- 1) zatłakanie przewodu kominowego,
- 2) uszkodzenie komina nad dachem, zewnętrznej wyprawy komina na strychu, żelaznych drzwiczek od przewodu kominowego, instalacji piorunochronnej, masztu antenowego lub metalowych masztów flagowych,
- 3) uszkodzenie łąw kominiarskich, poręczy i klamer włazowych na dachach stromych, drabiny do otworu wylazowego na dach i drzwiczek (klapy) nad włazem,
- 4) wprowadzenie konstrukcyjnych części drewnianych budynku do komina,
- 5) mniejszą od wymaganej przez przepisy odległość drewnianych części budynku od przewodu kominowego albo przepuszczenie przez ścianę lub inną konstrukcję drewnianą rury dymowej nie zaopatrzonej w ogniotrwałą izolację,
- 6) układanie przy kominie na strychu łatwopalnych materiałów —

obowiązany jest odnotować stwierdzone uszkodzenia i uchybienia w księdze kontroli kominiarskiej i zawiadomić niezwłocznie o tym właściwą powiatową (miejską) komendę straży pożarnych.

12. W przypadku gdy pracownik obsługi kominiarskiej nie zgłosi się do okresowego czyszczenia przewodów kominowych w ustalonym terminie, osoba sprawu-

jąca zarząd budynku zawiadomi pisemnie właściwą spółdzielnię pracy bądź indywidualnego koncesjonariusza i odpis pisma prześle właściwej powiatowej (miejskiej) komendzie straży pożarnych celem spowodowania niezwłocznego przeczyszczenia przewodów kominowych.

13. O ustalonych terminach okresowego czyszczenia przewodów kominowych od palenisk kuchennych gospodarstwa domowego oraz od pieców ogrzewalnych osoba sprawująca zarząd budynku mieszkalnego obowiązana jest zawiadomić wszystkich najemców celem umożliwienia pracownikowi obsługi kominarskiej dostępu do poszczególnych pomieszczeń dla przeczyszczenia kanałów łączących piece ogrzewalne i paleniska kuchenne z przewodami kominowymi.

14. W czasie czyszczenia przewodów kominowych od pieców ogrzewalnych i palenisk kuchennych drzwiczki paleniskowe i popielnikowe w pomieszczeniach powinny być zamknięte.

15. Do czasu opracowania jednolitej taryfy dla całego kraju osoba sprawująca zarząd budynkiem obowiązana jest uiszczać regularnie należność za okresowe czyszczenie kominów i przewodów kominowych dymowych i spalinowych według obowiązującej na danym terenie taryfy kominarskiej.

16. Kminy nie dające się oczyścić zwykłym sposobem mogą być za każdorazową zgodą i w obecności przedstawiciela właściwej powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych wypalane przez pracownika obsługi kominarskiej. Materiałów niezbędnych do wypalania obowiązana jest dostarczyć osoba sprawująca zarząd budynkiem.

17. Przed wypalaniem sadzy w przewodzie kominowym należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu otwory dachowe zamknąć, a przy drzwiczkach i otworach do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i gliny wyrobionej. Podczas wypalania należy zwracać szczególną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na kierunek wyrzucanych przez komin iskier.

18. Po wypaleniu sadzy pracownik obsługi kominarskiej powinien zbadać wypalony przewód kominowy i odnotować jego stan w księdze kontroli kominarskiej.

19. Jeżeli budynek uległ pożarowi, osoba sprawująca zarząd budynku zawiadamia właściwą spółdzielnię pracy kominarskiej bądź indywidualnego koncesjonariusza celem zbadania przez pracownika obsługi kominarskiej wszystkich naruszonych pożarem przewodów kominowych i ustalenia ich stanu oraz stopnia zniszczenia w księdze kontroli kominarskiej.

20. Przed oddaniem do użytku budynku nowo-budowanego lub gruntownie wyremontowanego przewody kominowe oraz przylegające do nich części konstrukcyjne budynku powinny być zbadane przez pracownika obsługi kominarskiej i stan ich odnotowany w księdze kontroli kominarskiej.

21. Za czynności pracownika obsługi kominarskiej wyszczególnione w ust. 18 do 20 osoba sprawująca zarząd budynkiem powinna uiszczać określone należności według stawek obowiązującej taryfy kominarskiej.

22. Osoba sprawująca zarząd budynkiem powinna ułatwić pracownikowi obsługi kominarskiej wykonywanie czynności zawartych w regulaminie przez umożliwienie dostępu do kominów oraz otworów do czyszczenia i wybierania sadzy na strychach i w piwnicach.

1342

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 sierpnia 1952 r.

w sprawie zasad postępowania co do złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o likwidacji złożonych przed dniem 9 maja 1945 r. depozytów i zastawów oraz przyjętych przed tym dniem do inkasa weksli, czeków i innych dokumentów (Dz. U. Nr 47, poz. 344) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły powołane w niniejszym zarządzeniu bez bliższego określenia odnoszą się do dekretu z dnia 6 września 1951 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 344).

§ 2. Wszystkie instytucje (art. 1), mające w swoim posiadaniu ruchomości, papiery wartościowe i dokumenty, złożone przed dniem 9 maja 1945 r. do depozytu, na przechowanie lub jako zastaw, kaucja albo wadium, powinny dokonać spisu nie odebranych w terminie przedmiotów według stanu w dniu 10 marca 1952 r.

§ 3. W oddzielnych spisach powinny być wykazane:

- 1) przedmioty, których wydanie nie mogło nastąpić z przyczyn wymienionych w art. 3 ust. 2,
- 2) przedmioty, co do których uprawnienie do odebrania jest zależne od wyniku toczącego się postępowania

sądowego, a osoba roszcząca sobie prawo do przedmiotu zgłosiła to prawo w terminie przewidzianym art. 2,

- 3) przedmioty, których wydanie natrafia na uzasadnione techniczne trudności ze strony instytucji, a osoba posiadająca prawo do odebrania tego przedmiotu zgłosiła się po jego odbiór w terminie przewidzianym art. 2.

§ 4. Spisy przewidziane w §§ 2 i 3 powinny być dokonane komisyjnie w składzie trzech osób, wyznaczonych przez kierownika instytucji.

§ 5. 1. Instytucje obowiązane są w terminie do dnia 31 października 1952 r.:

- 1) przedmioty określone w § 3 pkt 1 przekazać do depozytu w Banku Handlowym S. A. w Warszawie na rzecz osób uprawnionych,
- 2) przedmioty określone w § 3 pkt 2 przekazać do depozytu w Banku Gospodarstwa Krajowego na rzecz osób uprawnionych,
- 3) przedmioty określone w § 3 pkt 3 wydać osobom uprawnionym.

2. Gotówkę obiegową stanowiącą depozyt, z wyjątkiem przypadków określonych w § 3, instytucje obowiązane są przekazać na dochód Skarbu Państwa w terminie do dnia 15 października 1952 r.